

ГЕОРГИ КОНОВСКИ ИНТЕГРАЦИЯ

chitanka.info

— Това е централният компютър. Оттук — само с едно движение на китката, може да стигнеш навред из имението и да получиш всичко... Ето — виж. Искам ябълка от дървото. Няма нужда да отида до нея, да я открия, да стръскам клона или да се катеря по ствола, за да я взема. Просто давам командата, автоматичната количка стига до дървото, преценява кой е най-вкусния и узрял плод, откъсва го, полага го върху специалния поднос и го откарва до входната врата на дома. Тук го слага върху изнесената табла, закрива го със специалния капак, след което плодът е внесен вътре. И през специалния отдел — мият го, дезинфекцират, подсушават, е вече в кухнята. Роботът — главен готвач лично го полага в кухненския асансьор и...

Чу се нежен звън. После в стената се отвори малка вратичка, от нея се подаде сребърен поднос, върху който стоеше бляскавата, красива, примамлива ябълка.

— Опитай я... Чакай! Защо подноса? Аха, пробваш метала. Сребро е, сребро. Мек, удобен за изработка на красиви предмети метал... Не! Добре, де — ще поръчам на домашния майстор да направи нов поднос. Щях да ти го подаря, ако знаех. И нямаше нужда да го мачкаш и свиваш така... Да продължим... Искам да разбереш света, в който ще живееш. Тук всичко е на високо техническо ниво. И е по-удобно, и е по-красиво, и се налага. Цивилизацията увеличи продължителността на живота, но все още работим върху усилването на организма. Слабеем. От възрастта е, необратимо е, но и пречи на развитието на цивилизацията. Намаляват хората, които могат да се трудят физически. Което е, повярвай ми, много, много необходимо. Техника — да, но тая техника трябва да се поддържа. Да се контролира, да се ремонтира... Ето — затова нашите специални служби тръгнаха с машината на времето. Доведоха вече няколко групи от различни епохи, обаче все нещо ставаше не по плана. И не се получи — религиозни окови, обществени натрупвания, исторически ограничения. Затова дадох идеята — да отидат при вас. Преди някаква цивилизация да е сковала съзнанието ви. Сега си табула раза, а аз ще изпиша върху нея правилните указания, знания, изисквания. И вече ще стане според великолепия план отпреди два века — младите екземпляри от миналото ще се интегрират в нашето време и ще спомогнат възрастната ни цивилизация да разцъфти отново... Не е

трудно. Сам виждаш — аз ти говоря, обяснявам, показвам, инструктирам, обучавам... А ти... Чакай! Стой... Недей...

Вторият удар на неандерталеца беше върху компютъра. Който само изскимтя и се разпадна. Косматият новодошъл вдигна яката сопа, но нямаше нужда от повторение — и човекът лежеше с разбита глава. Затова оползотвори времето си — почеса се под мишниците, ритна стола на колелца, с интерес загледа как той се забива в аквариума отсреща, вдигна две златни рибки и ги сдъвка, а после се огледа и тръгна към вратата. Беше схванал, че зад нея има храна. И от ония бляскави нещица, с които може да привлече вниманието на някоя самка. А какво повече му трябва на човека, интегриран вече в бъдещето — освен топла храна и гореща самка... Плюс ритъма на сопата по падналия дънер...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.